

4192 in vico Bagnoli veteris in sacello SS. Martiniani et Processi.

P · P O S T V M I O
P · F I L · F A B
F V S C I N O
E Q · P V B L · P O N T I F I C I
5 O R D O · P I I S S I M V S
F V N V S · P V B L I C · E T
S T A T V A M · E Q V E S T R E M
A V R A T A M · D E C R E V I T
P · P O S T V M I V S · M A R I A N V S
10 C V R A T O R · R E I · P V B L I C
A V G V S T A N · T A V R · D A T V S
A B · A V G G · S E V E R O · E T · A N T O N I N
P A T E R · T I T V L O · V S V S

Habet Ferrarinus cod. Reg. Brix. n. 160, cod. Verderiano p. 79, cod. Bembino f. 119'. Pendent inde Traiectinus n. 98; Mediceus n. 155; Panvinius cod. Vat. 6035 f. 49'; Ligorius ms. Neap. 36, 374, ms. Taur. 4 et 26; Manutius orth. 627, 14; Iacobonius app. ad Fonteium p. 53 (inde Grut. 306, 3). Ex lapide emendavit Arragonensis ms. n. 298 = 254, ubi prior scriptura est Ferrariniana; ex emendata pendent corrector Tottiani libri p. 52 n. 151; corrector Medicei l. c.; Grut. 458, 8 ex Velseri et Verderi schedis; Rossi p. 99; Vinaccesi in add. p. 265; Gnocchi ms. p. 16.

De Arragonensis emendationibus ibi tantum constat, ubi libri eius Brixianus et Tottianus antiquam lectionem proponunt correctam manu posteriore (nobis Arr. 2, Tott. 2). — 1 P. Tott. 2 Arr. 2 Med. 2, L. priores. — 4 EQ Arr. 2 Tott. 2 Med. 2, Q priores. — 5 PISSIMVS Ferr. (Bemb.) Arr. 2 Tott. 2 Med. 2, PRIMVS reliqui. — 6 PVBLICE-ET Ferr. (Reg.). — 9 MARIANVS add. Arr. 2 Tott. 2 Med. 2, om. priores. — 11 AVGVST·ANT·AVR Ferrariniani boni, AVGVST·AN·AVR Arr. 1 Tott. 1 aliique Ferrariniani deteriores, T post AN add. Arr. 2 Tott. 2 — 12 AVG Arr. 1.

4195 Balneoli ad portam D. Ludovici Viriani ARR. Sine loco TOTT.

V F
Q · A V R E L I V
C O S I / / / S I B I · E
A T I A E · Q V I N T E · C O M
5 R E L I O F I L I O M I L I T I L E G
x x i i p R I M I G · / L F E S T A L
F I L I A · S V S S

Arragonensis ms. n. 450 et apud Tottium in add. p. 122 n. 413 (inde Rossi ms. f. 138'; Vinaccesi p. 321; ex Vinaccesi Mur. 796, 5; Gnocchi ms. p. 263 a prioribus).

4 QVINTE Totti, Q///E Arr. — 6 RIMIG EL Arr., REMIGE Tott.

4193 Bagnoli rep. 1824 in fundo Ioh. Bapt. Pasotti; is dedit Brixiano museo.

P · P V B L I C I O
S Y M P H O R O
V I V I R A V G
P P V B V A L E R I A N O F I L
5 P V B D R O S I D I · V X O R I
P V B L I C · A B A S C A N T V S
P A T R O N I S E T S I B I E T
P V B L I C I A E C H R Y S I D I E T
spatium vacat

Contuli. Ioli cat. mus. f. 45.

4194 Balneoli in via quae ducit Cremonam ARR. TOTTI. Iam ex dono Bagnolensium Brixiae in museo.

C L O D I A E · L · L
P R I S C A E · O R N A T
A S C V L A · P V B L I C V S
P O S V I T

Contuli. Habent Arragonensis ms. n. 57, ed. n. 85; Totti in add. p. 113 n. 344; Rossi p. 271 (inde Mur. 946, 4; Gnocchi ms. p. 222); Ioli cat. mus. f. 41.

3 fin. litterae s minori spatium sufficit.

4196 Bagnoli rep., nunc Brixiae in museo ex dono Ioh. Bapt. Pasotti.

A N I V S

Contuli. Labus ms.

XLV. COL. CIVICA AVG. BRIXIA (Brescia). Tribu Fabia.

I. CYRIACUM necesse est aut perpauca habuisse ex Brixia, aut, si habuit plura, pleraque periisse. Quae autem habet, omnia excepta sunt in ipso oppido neque ullum adest apud eum epigramma agri Brixiani. Pleraque ex Brixianis, quae per eum innotuerunt, Cyriacus accepit ab IOH. TUSCANELLA Philelphi discipulo et a Nicolao V in secretariorum apostolicorum numerum relato (cf. Oliverius ad Cyriaci comm. novos p. 44 n. 248 in annotatione ad commendaticias a Tuscanella a. 1442 ex Mediolano datas Cyriaci nomine ad Balthasarem Mutinensem). Scilicet extant adiuncta commentario Cyriaci Tuscorum Ligurumque scripto per a. 1442. 1443, quem edidit Oliverius, p. 65 sq. 'epigrammata Brixiana Tuscanesiaque ex Iohanne Tuscanella viro rerum peritissimo et amico nostro competunt' 'dissimo comperta et manu sua diligenter exemplo descripta', quorum epigrammatum Brixiana numero sunt undeviginti (n. 173—191 sive 356—374 apud Oliverium). Eadem eodem plane ordine refert Marcanova in cod. Bernensi ita, ut unum omittat, habeat autem praeter haec alia nulla vere Brixiana; nam quod addit n. 583*, 1 urbanum est. Praeter haec Scalamentius in libro Tarvisano a Feliciano conscripto Brixiana epigrammata refert ex copiis Cyriacanis tredecim, quorum cum maior pars redeat apud Tuscanellam, alia hic accedunt sive ab eodem Tuscanella communicata cum Cyriaco sive ab hoc ipso excepta Brixiae. Alia Cyriacana certa ex hisce partibus non habemus; nam ne GAMMARIUS quidem ab inventis aetate posteriore plane abstinent (v. n. 4319), quamquam paucissima affert non profecta

a Cyriaco, id quod multo magis cadit in LILIUM et REDIANUM et auctores reliquos, ut perpauca tantum tituli remaneant (ut n. 4436), qui cum non sint in duabus illis syllogis mere Cyriacanis, tamen tam aequaliter redeant in syllogis saeculi XV, ut propter hunc ipsum plurimorum consensum proficisci videantur a communi auctore omnium Anconitano. — Obtinere autem de Cyriaci Brixianis eadem fere quae docuimus obtinere in Veronensibus. Redeant apud posteriores fere omnes, et ita quidem, ut antiquiores syllogae, id est Marcanovanae, Felicianae, Ferrarini editiones ante postremam, Iucundi, Rediana incipere soleant a Cyriacanis. Etiam auctores proprie Brixiani norunt Cyriacana et inde profecerunt, sed norunt per Ferrarinum, unde non habent, quae is omisit, adeoque titulum n. 4460 non habent integrum, ut eum excepit Tuscanella, sed aliunde dimidiatum. Cavendum igitur hic quoque diligenter, ne consensu exemplorum decipiari. — Optima autem exempla eadem fere antiquissima sunt, maxime commentariorum editorum ex codice hodie perditio, deinde Scalamentii et Rediani et Marcanovae Bernensis, quorum librorum plenam ut par erat lectionum rettuli; Gammariorum in Brixianis non tanta praestantia est, quantam deprehendimus in Veronensibus. Interpolatio quomodo in Cyriacanis his grassata sit et per gradus quo abierit ab archetypo plerumque satis emendato (nam Tuscanellana exempla non inferiora sunt ipsis Cyriacanis), si libet disce ex notis adiectis ad n. 4369.